

Τῆ ἱε' τοῦ μηνος αὐγουστοῦ
Μνήμη τῆς κοιμησεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτοκοῦ καὶ Λειπαρθενοῦ Μαρίας

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Ἱ Πα ρ

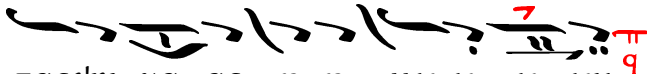
Ε ν τη Γεν νη σει την πα ρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ ε υ λο

εν τη Κοι μη σει το κο σμον ου κα τε λι πε ς Θε ο το

κε ^π ρ με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ πα α ρ χου σα

της ζω η ς ^Δ και ται ς πρε σβει αι ς ται ς σαι ς ^Δ λυ τρου με νη

εκ θα να του τας ψυ χα ς η η μων' ^π ρ

τὸ τέλος: 
 ταςψυ χα ασ η η μω ω ω ν ^π₉
 Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι  Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A ^{Πα} να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρσ σα Ε ορ τη ^Δ
^{Πα} ην α νυ μνη σα αφη σιν εν τω βι βλι ω των ψα λμων ^Δ ως ^{Πα}
 θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Πα ρ θε ε ε νον ^π με τε ^Δ
 στη σεν αυ την προς τας ε κει ει θεν μο νας ^Δ Χρι στος ο εξ ^{Πα}
 αυ της α νευ σπο ρα ασ γεννη θεις ^Δ και δι α του το χαι ^π
 ρσ σι μη τε ε ε ρες ^{Πα} και θυ γα τε ραι και νυ υμ φαι Χρι ^Δ
 στς ^π β ο ω σαι χαι αι αι ρε ^Δ η με ε τα στα α α ^π
^{Πα} σα ^Δ προς τα α νω βα σι ι ι ι ι λει α ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε 

O ^π παν τι μοσ χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ^π
^π η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξωσ ^π το ^π
 σω μα σου το α α χ ραν τον Θε ο το κε ε Παν



 υ υμ νη τε οἰς συν υ υμ νη σαν και των Α γγε λων τα



 πλη θη την Με τα αστα σιν την σην σε πτως ευ φη μὲν

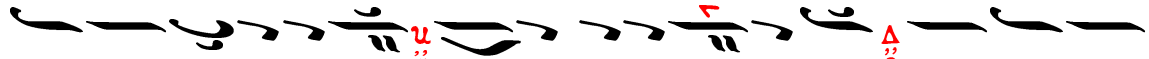

 τες ἦν πι στει ε ορ τα α ζο μεν

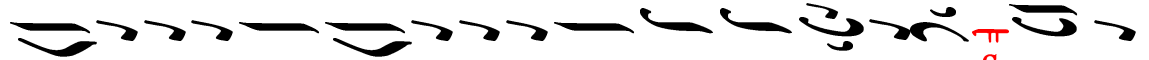
Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

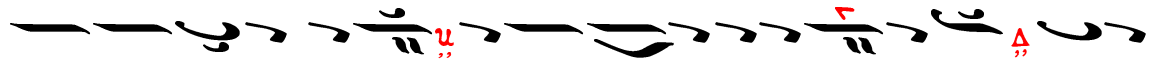
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.


Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα φ





Ε ν τη Γεν νη σει σα σ υλ λη ψις α α σπο ρος εν


 τη Κοι μη σει σα νε κρω σις α α φθο ρος θαυ μα εν


 θαυ μα τι δι πλιν συν ε ε δρα με Θε ο το κε πως γαρ


 η α πειρανδρο ος βρε φο τροφος αγνε ευ ου σα πως δε


 η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος μυ ρι ζα σα δι ο συν


 τω Α γγε λω βο ω μεν σοι χαι αι ρε η κε χα



 ρι τω με νη


Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ξ



Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϞ πο ο ολ λα α α πο


 λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μ ς ς (δίς)

Ο ι μι σ ς εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι ι

ι ς ς ω ς χο ο ο ο ο ο ς το ο ο ο ς γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει υ

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ς

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^Δ
^{B8} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει
^{Πα} ει θραα ^β αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α
^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς
^β ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν ^γ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
^β πα ση γε νε α και γε νε α ^γ

Στίχ. α΄. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
^β πα ση γε νε α και γε νε α ^γ

Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικολιμένη.

T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η σο
^χ μαι ^γ εν ^χ πα α α ση ^Δ γε νε α και γε νε α α α α
^β α ^γ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ


Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

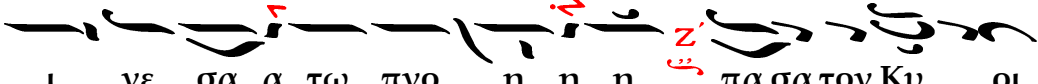
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

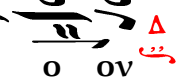
Ἀμήν.

Ἦχος  Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον 

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η  πα σα τον Κυ ρι

Χ ο ο ον 

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ

μοι μεγαλειᾶ ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

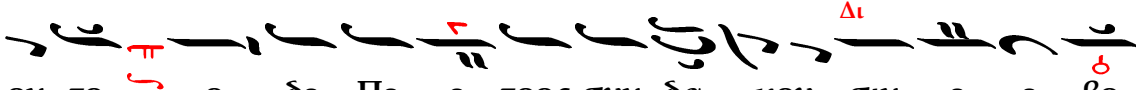
Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις της Θεο το οκθ πρε σβειαις ε λε η μον
ε ξα λει
ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ταις της Θεο το οκθ πρε σβειαις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των

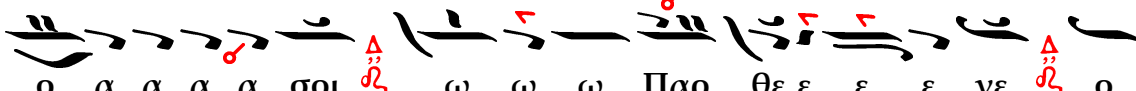
Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

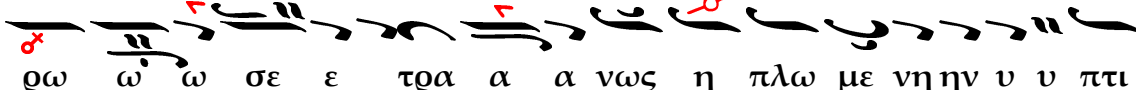
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη
μα α α μη
Οτε η Με τα στα σις τῶ α χραν του σου σκη νῶς
ηυ τρε ε πι ι ζε ε ε ε το το τε οι Α πο στο
λοι πε ρι κυ κλθ θ ον τες την κλι ι νη η ην ε ω ω
ρω ω ω ν σε και οι μεν α τε νι ι ζο ον τε ε
ε σω ω σκη η η νει θα μ βει ει ει συν ει ει χο ο ο




 ον το ο δε Πε ε τρος συν δα κρου σιν ε ε βο



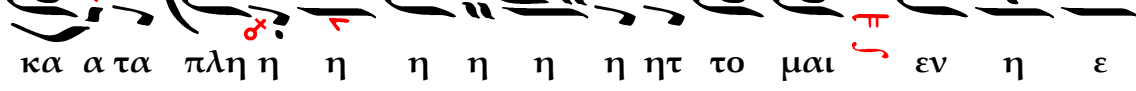
 ο α α α σοι ω ω ω Παρ θε ε ε νε ο



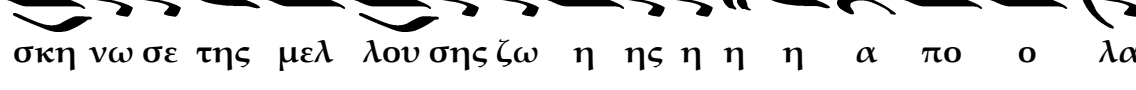
 ρω ω ω σε ε τρα α α νως η πλω με νηην υ υ πτι



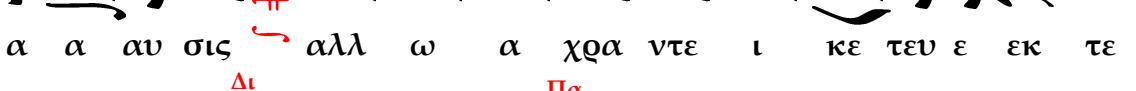
 ι αν την ζω η ην τω ω ων α α πα α αν των και



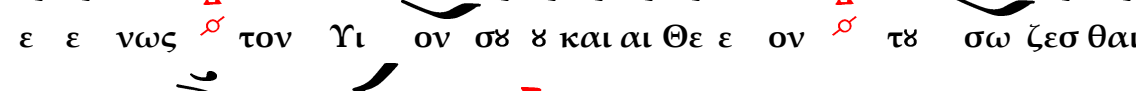
 κα α τα πλη η η η η η η η τ το μαι εν η ε




 σκη νω σε της μελ λου σης ζω η ης η η η α πο ο λα



 α α αυ σις αλλ ω α χρα ντε ι κε τευ ε εκ τε



 ε ε νως τον Υι ον σθ ς και αι Θε ε ον τσ σω ζεσθαι



 την πο λι ινσ α τρω το ο ο ο ον

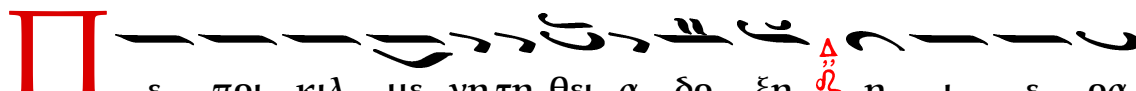
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

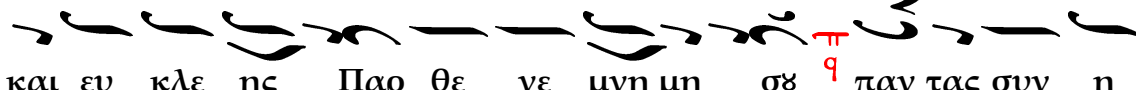
Εἶτα φάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' καὶ ὁ β' εἰς ζ', ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. (κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ' καὶ δ').

Κανὼν πρῶτος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
 Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.
 Ποῖημα Κοσμᾶ.

Ωιδὴ α'. Ἦχος ♯ Πα ρ . Ὁ εἰρμός.



Π ε ποι κιλ με νητη θει α δο ξη η ι ε ρα



 και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συν η

γα γε το προς ευφρο συ νην τς πι στς εξαρχου σης Μαριαμ ^π₉

με τα χο ρων και τυμπα νων ^π₉ τω σω α δον τας μο νο γε

νει εν δοξωσ ο τι δε δο ο ξα α σται ^π₉ (δίσ)

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Αμ φε πο νει το α υ λων τα ξις ^Δ₂ ου ρα νο βα

μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου ^π₉ αφ νω δε συ

ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς ^Δ₂ εκ πε ρα α των

θε ο το κε ^Δ₂ σοι πα ρε στη σαν αρ δην ^π₉ μεθ ων α χρα

ντε σθη ν σε πτην Παρθε νε μνημην δο ξα α ζο ο μεν ^π₉

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Νι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω ^Δ₂ κα τα της

φυ σε ως Α γνη θε ον κυ η σα σα ^π₉ ο μωσ μι μϛ

με νη δε τον ποι η την σϛ και Υι ον ^Δ₂ υ περ φυ υ σιν

υ πο κυπ τεις ^Δ₂ τοις της φυ σε ως νο μοις ^π₉ δι ο θνη σκϛ

σα συν τω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι ζϛ ϛ σα ^π₉

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡιδῆ α'. Ἦχος ^Δ₂ Βου ξ. Ὁ εἰρμός.

A νοι ξω το στομα μ και πληρωθη σεται Πνευ
ματος και λογον ερευξομαι τη Βασιλιδι Μητρι
και ο φθησομαι φαιδρωσ πανη γυριζων και ασωγη
θομενος ταυτης την Κοιμησιν (δίζ)

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Π αρθε νοι νεα νιδες συν Μαριαμη Προ
φητιδι ωδην την εξοδιον νυν αλαλαξατε η
Παρθενος γαρ και μονη Θεοτοκος προς ληξινουρα νι
ον διαβιβαζεται

K αι νυν και αι και εις τας αιωνων αι
ωνων αμην

A ξι ως ως εμψυχον σου ρα νον υπεδε
ξαντο ουρα νια Παναγενθει ασκηνωματα και πα
ρεστηκας φαιδρωσ ωρα ισμενη ως νυμφη παναμω
μος τω Βασιλει και Θεω

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠ Παφ

Ηδη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α πα
αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη α κρα
δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος γα αρ ει
Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε νος

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Γυ ναι κα σε θνη την αλλυ περ φυ ως και Μη τε ε ρα
Θε ου ει δο τες Πα να μω με οι κλει νοι Α πο στο λοι
πε φρι κυ αις η πτο ντο χερ σι δο ξη α α πα στρα πτα σαν
ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε νοι

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υπε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α
δης το μην η δι κη ε πα ξα σα του Θε ου φυ λα ξαν
τος το σε βας τη εμ ψυ χω κι βω τω δο ξη τη ης Θε
ο τη τος εν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α τι ι σε

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ξ

Τς σς υ μνο λο γος Θε ο το ο κε η ζω ω σα

και αφθονος πη γη ^Δ _{δλ} θι ασονσυγκρο τη σα αν τας πνευ μα
τι κον στε ρε ω ω σον ^π ₉ και εν τη θει α δο ξη σσ στε
φα νων δο ξη σα ξι ω σον ^θ _{7x} (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^θ _{7x}

Θ νη τη ης εξ ο σφυ ος προ α χθει ει σα τη φυ υ
σει κα τα λη λον Α γνη ^Δ _{δλ} την ε ξο δον δι η νυ υ σας τε
κσ σα δε την ον τως ζω ην ^π ₉ προς την ζω ην με θε στη κας
την θει αν και ε νυ πο στα τον ^θ _{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^θ _{7x}

Δ η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ ψς Α

γγε λων δε πλη θυς ^Δ _{δλ} προς την Σι ω ν η πει γο ον το παν το δυ

να μω νευ μα α τι ^π ₉ α ξι ο χρε ως Δε σ ποι να τη

ση τα φη λει τερ γη σαν τε ε ε ε ε ε ες ^θ _{7x}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι

ἔσμεν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκηπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ Ὑπακοὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος π̄̇ Κε Ϝ

Μ α κα ρι ζο με εν σε πασαι Αι γε νε αι Θε ο το
ο κε Παρ θε νε εν σοι γαρ ο α χω ρη τος Χρι στος ο
Θε ος η μων χω ρη θη η ναι ευ δο κη σε μα κα ρι
οι ε σμεν και η μεις προ στα σι ι αν σε Ε χοντες
η με ρας γαρ και νυ κτος πρε σβευεις υ περ η μων και τα
σκηπ τρα της βα σι λει ας ταις σα ις ι κε σι ι αις κρα
τυ νονται δι ο α νυ μνην τε ς βο ω ω με εν σοι Χαι ρε
κε χα ρι τω με ε νη ο Κυ υ ρι ος με τα σ

ἢ μετὰ τέλους: ο Κυ υ ρι ος με τα σ σ σ σ

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̄̇ Πα Ϝ

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω σιν υ
πε φη ναν την εκ Παρ θε νσ Χρι στε φε γ γος ασ τρα πη
ης σ εις φω ς ε θνων ε ξε λευ σε σ θαι και φω νει σοι α

βυσσος εν αγαλλια ασει τη δυναμει σου δοξαφι

λα ανθρωω πε

περ α για θε ο το κω σω σον η μας

ιδε τε λα οι και θαν μα σα τε το ο ρος γαρ το α

γι ον και εμ φα νε στα τον θε ου των ε που ρα νι ι

ων βου νων εφ υ περ θεν αι ρεται ου ρα νος ε πι γειος

εν ε πω ρα νι ι ω και α φθα τω χθο νι οι κι ζο ο

με ε νος

περ α για θε ο το κω σω σον η μας

ω ης α ι δι ου και κρει ττο νος ο θα να τος σου

γε γο νε δια βα τη ρι ον Α γνη εκ της ε πι κη η

ρου προς θει αν ον τως και αρ ρευ στον με θι στων σε α

χρα ντε εν αγαλλια ασει τον υι ον καθο ραν σου και

Κυ υ ρι ι ον

περ α για θε ο το κω σω σον η μας

επη ρη σαν πυ λαι ου ρα νι αι και Α γγε λοι α

νυμνησαν και υ πε δε ξα το Χρι σος το της παρθε νι
α ας αυ του μη τρω ον κει μη λι ον Χε ρου βιμ υ πει ξε
σοι εν α γαλ λι α α σει Σε ρα φιμ δε δο ξα ζεισε χαι αι
ρο ον τα

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην της εκ
της Παρθε ε νσ σαρ κω σε ως σσ τσ Υ ψι στσ ο ο Προ
φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε κραυ γα α ζε δο ξα τη
δυ να μεισ Κυ ρι ε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θαμ βος ην θε α σασθαι τον ου ρα νον του Παμ βα
σι λε ε ως τον εμ ψυχον τς κε νε ω νας υ υ περ χο
μενον της γης ως θαν μα στα τα ερ γα α σσ δο ξα τη δυ
να μεισ Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Εν τη Με τα στα σει σσ Μη η τε ρ Θε ου το ευ ρυ

χωρο ο τα τον σωμασθ και θε ο δο χον τω ων Α γγε

λων στρα τι αι ι ε ρω τα ταις πτε ρυ υ ξι φο βω και

χα ρα συ νε κα λυπ τον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε ι ο α κα τα ληπ τος τα αυ της καρ ποσ δι ον

ου ρα νο ος ε χρη μα τι σε τα φην υ πε στη ε ε κθ

σι ως ως θνη τος πωσ την τα φην αρ νη σε ε ται η α πει

ρο γα α μωσ κυ η σα σα

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε των σθ Χρι

στε δι η γη σομαι εξ α ι δι ι ου γαρ δο ξης συ υν

α ι δι ον και ε νυ πο στα τον λα αμ ψα σα παυ γα σμα

πα ρ θε νι κης α πο γασ τρος τοις εν σκο τει και σκι

α σω μα τω θεις α νε τει λα σ η η λι ι ος

Υ πε ρ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ως επινεφελής Παρθενώντων Αποστο-
λωνόδημος οχθόμενος προς την Σιώνωνεκπερατων
λειπώρησαισότηνεφελήτηκῶσφρηθηθροίζειτο
αφής οΥψιστος Θεός τοις ενσκοτει καισκι
αδι και οσυνηςελαμψενηηλιίος

Υπεραγιαθεοτοκωσονημας

Σαλπγγωνθεοληπτοιγλωσσώντωνθεολογων
ανδρωνευηχεστεροντηθεοτοοκωεβων
τονεξοδιονενηχόμεναιυμνοντωΠνευματι
χαιροιςακηρατεπηγητηςτῶθεουζωαρχι
κηςκαισωτηριουπαντωνσαρκωωσεεως

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βουξ

Εξεστητασμπανταεπιτηθειαδοξη
σουσυυγααροαπειρογαμεΠαρθενωγηθενμε
τεεστηςπροςαιωνιιςμοναςκαιπροςατε
λευτητονζωηνπασιτοιςυμνσισεσωτη

ρι ι αν βρα βευ ουσα ^{ε (δίζ)}_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ε_{7x}

Κ ρο τει τω σαν σαλπιγ γεστων Θε ο λο γων ση

με ρον ^Δ₂ γλωσσα α δε πο λυ φθο γγος αν θρω ω πων ^ε_{7x} νυν ευ

φη μει ει τω πε ρι η χει ει τω α ηρ ^Δ₂ α πει ει ρω

λαμ πο με νος φω τι ^Δ₂ Α γγε λοι οι υ μνει τω σαν ^ε_{7x} της

Παρ θε ε νθ την Κοι μησιν ^ε_{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

Τ ο σκευ ος δι ε πρε πε της ε κλο γησ τοις υ μνοις

σοι ^Δ₂ ο ο λο ος ε ξι στα με νος Παρ θε ε νε ^ε_{7x} εκ δη μοσ

ο ο λωσ ι ε ρω με ε νοσ Θε ω ^Δ₂ τοις πα α σι θε

ο ληπ τοσ και ων ^Δ₂ ον τωσ και αι δει κνυ με νοσ ^ε_{7x} Θε ο

το ο κε Πα νυμ νη τε ^ε_{7x}

ᾠδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α λι ον πον το γε νες ^Δ₂ κη τω ον εν το σθι

ον πυρ^Δ της τρι η με ρα τα φης σθ τι ι προ ει κο
νι σμα^π ου Ι ω νας υ πο φητης α α να δεδεικται^Δ
σε σω σμενος γαρ ως και προ πε πω το^Δ α σι νης ε βο ο
α^Δ θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι
ε^π (δύς)

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Νε μει σοι τα υ περ φυ σιν Α ναξο παν των Θε
ος^Δ εν γαρ τω τικ τειν Παρ θε νον ω ως περ ε φυ
λα ξεν^π ου τως εν τα α φω το σω μα δι ι ε τηρησεν
^Δ α δι α φθορον και συν ε δο ξα σε^Δ θει α με τα στα α
σει^Δ γε ρα σοι ως περ Υι ος Μη τρι χα ρι ζο ο με ε νος^π

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Ον τως σε ως φα ει νην^Δ λυ χνι αν α υ λθ
πυ ρος^Δ θυ μι α τη ρι ον θει ου χρυ υ σε ον αν
θρα κος^π εν τοις Α γι ι ων Α γι οις κα α τε σκηνω
σε^Δ στα μνον ρα β δον τε πλα κα θε ο γρα φον^Δ κι βω τον α

γι ι αν ^Δτρα πε ζαν α αρ τζ ζω ης ^ΔΠαρ θε νε ο το
ο κο ος σθ

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ξ

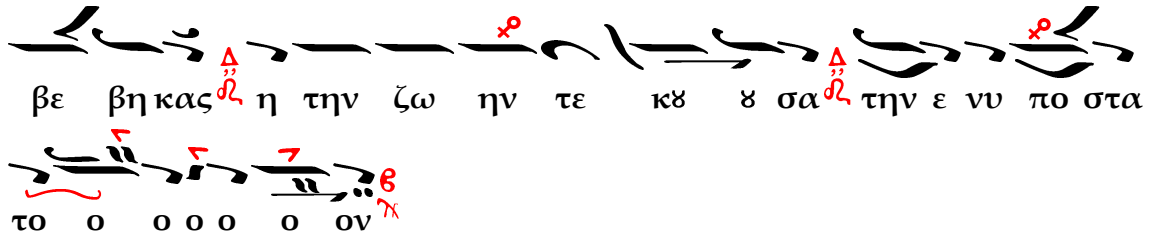
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την οι θε
ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα
ζοντες

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Εκ σθ ζω η α να τε ταλ κε τας κλεις της παρ θε νι ας μη
λυ σα σα πως εν το ο αχ ραν τον ζω αρ χι κον τε σθ
σκη νω μα της τθ θα να τθ πει ει ρας γε γον εν με το
χον

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ζω ης υ παρ ξα σα τε μενος ζω ης της α ι δι ου τε
τυ χη κας δι α θα α να τθ γαρ προς την ζω ην με τα



Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠδύοχησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιῶσα προσεύχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά, καὶ ὡσπερ ἔμφυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης

ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἷ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἰεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἰερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἷ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοιξάσας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρε, λέγων, Μῆτερ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἢ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνοῦντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφείξας, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασιν, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δέ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδεῖας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιώθῃναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκείνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὐρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἔως ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη ἡ ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συ
νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι σης εξ αρ χθ
σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων τω Σω α
δον τας Μο νο γε νει εν δο ξωσ ο τι δε δο ο ξα α

σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των α
παν των Θε ου σο φια και δυ να μις α κλι νη
α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος
γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο

με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω σιν υ
πε φη ναν την εκ Παρ θε νθ σθ Χρι στε φε γ γος ασ τρα

πης σὸ εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξ ἐλευθεσθαι καὶ φωνεῖ

σοὶ ἀβυσσὸς ἐν ἀγαλλίᾳ σὺ τῆ δυνάμει σου δο

ξαφίλα ἀνθρώπων

ὠδὴ ε'

Τὸ θεὸν καὶ ἀρρητὸν κάλλος τῶν ἀρετῶν σου

Χριστέ ἐδιηγῆσαι ἑξ ἰδιού σου γὰρ δο

ξῆς σου ἰδιού σου καὶ ἐν ὑποστάσει λαμπρῶν

πανγὰρ παρθενικῆς ἀπογαστροῦ ἐν

σκοτεινῶν σκιῶν σωμάτων θειῶν τελευτῆς ἡ

ἡλιῶς

ὠδὴ ς'

Αλιόπλοτοι γενεὴ κητώων ἐν τοσῶν

ὄντων πυρῆς τριημέρου τῆς σῆτι προει

κόνησμά σου Ἰωάννης ὑποφῆτης ἀναδέδει

κταισόμενος γὰρ ὡς καὶ πρὸ πᾶν τὸ ὄρασι

νῆς ἐβοήθησάν σου μετὰ φωνῆς ἀνεσῶν

Κυριῶν

ὠδὴ ζ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ερωσα
 ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ
 μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη
 των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι φθε γγο
 με νος μσ σι κοις ορ γανοις εν με σω φλο γο ο ος
 ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λογη τος ει
 ὡδὴ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζσ σαν ο σι ρς δυσ σε
 βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε
 νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε πη γην
 ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο ραν θα να τσ
 και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις μελ πσ σι τον Δη
 μι ρσ γον μονον υ μνσ σ με εν οι λε λυ τρω με ε
 νοι και υ περ υ ψσ μεν εις παν τας τσ αι ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῶΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὠδὴ θ'

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε τὴν μο νην Θε ο το κον

Ν ε νι κηνται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοις α
ει Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σ

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε τὴν μο νην Θε ο το κον

Ε ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν τη Σι
ων σκο πῶ με ναι τον οι κει ον Δε σπο την γυ
ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ α χραν τος
τε κῶ ση υι ο πρε πως προ σε φω νει δε ευ ρο σε μνη
τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α σθη η τι

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν

σε ^Δτην μο νην Θε ο το κον ⁹

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων ^Δτο θε ο

δο χον σω μα σθ ⁹ με τα δε υς ο ρων τες ⁹ και

φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι ⁹ εις ου ρα νι

υς θα λα μης ^Δπρος τον Υι ον εκ φοι τω σα ⁹ σω ω ζοις α

ει ^ΔΘε ο το κε την κλη ρο νο μι ι α αν σθ ⁹

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ ⁹ ο

ρων τες ε ε ξε πλητ τον το ⁶ πω σ η Παρ θε νος α παι

αι ρει ^Δα πο της γη η σεις τα α α νω ⁶

A πας γη γε νης ⁶ σκι ο τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

δθ χθ με νος ⁶ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ⁹ α υ λων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρθ σα ⁶ την ι ε ραν Με τα

στα σιν ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και βο α α α

α τω ^Δ χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε ⁶ Θε ο το κε α

γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 9 ο

ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι

αι ρει α πο της γη ησει τα α ανω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο ρει

τ8 ζω ων τος Θε 8 α γαλλι α σω με ε θα την Θε

ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι προς γαρ την λι αν

κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νην ως Μη τε

ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι α των Α γι

ων Χρι ζος με τα τι θη σι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 9 ο

ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι

αι ρει α πο της γη ησει τα α ανω

Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της Θε ε

ο μη το ρος και περιπτυ ξω με ε θα καρ δι ας
χει ει λη ομ ματα με τω πα ει λι κρι νως προ σα
πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι α μα α α
α των α φθο να α χα ρι σμα τα εκ πη γης α ε
να υ βλυ στα νον τα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ησεις τα α ανω

Δ ε χσ παρη μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τερ τσ
ζων τος Θε υ και τη φω το φο ρω ω σου και θει α ε πι
σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα τρο παι α
τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη η η η νη
α φε σι ιν τοις μελ πσ σι και ψυ χων σω τη ρι αν βρα
βευ υ σα

Καταβασία.


ᾠχος 4 Παφ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοι σα
ει Θε ο το κε την κλη ρο νο μι ι α αν σ δ δ δ δ


ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα α
κα ρι ζο ο με ε εν σε την ην μο ο νην
Θε ε ο το ο ο κον

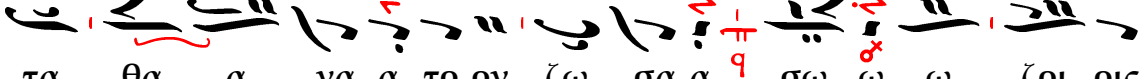
N ε ε νι ι ι κη η η η νται της φυ υ
σε ω ως οι ο ο ο ροι εν σοι οι Παρ θε
ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μη στε ε




 ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε



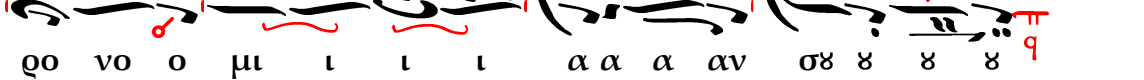
 τα α το κο ον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε



 τα θα α να α το ον ζω σα α σω ω ω ζοι οισ



 α α α ει Θε ο το ο ο κε τη η ην κλη



 ρο νο ο μι ι ι ι α α α αν σϝ ϝ ϝ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω

ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν τε ε

ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω ρι

ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω κη δευ σα α

τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω μα και συ Υι ε

και αι Θε ε ε μϝ πα ρα α λα α βε μϝ ϝ

ϝ το πνε ε ε ευ μα (ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ϕ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
 το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ μνο
 ος τω Θε ε ε ω ω
 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
 γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι πρε
 ε ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ

τοκετῶ σου συνάψασα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνευ μα α α τι

Κ ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Τ ^{Πα} η α θα να τω ω σου Κοι μη η η η η η η
^{Πα} η η σει Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη ης ζω ω
ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α πο ο στο
^{Δι} ο ο λους αι θε ρι ου ους δι η η η ηρ πα
^{Πα} α α α ζον και κο σμι κω ως δι ε ε σπα αρ με νους
Κε ^{Δι} ο μο ο χω ω ω ρους πα α ρε ε στη η η η σαν τω
α χρα αν τω ω ω σου σω ω μα α α τι οι οι

και κη δευ σα αν τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε πτω ως την φω νην του Γα βρι ι ηλ με

λω δουν τες α α νε ε ε βο ο ο ω ων χαι αι ρε

κε ε χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ θε νε

Μη η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ

ρι ι ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Υι ον

σου και Θε ον η μων ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε

σω θη ναι τας ψυ χα α ας η η η η μων

* * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με

γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κα θ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον το
ο νομα ασου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυριε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευλογητος ει ει Κυριε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε κατα φυ γη ε γε νη η θη σ η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η σο ον με
ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

Απολυτίκιον. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α ρ χου σα

της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη

εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - ς

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λδ ς ι

α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λδ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε


 Χρι στε ο Θε ος ^Δθα να τω θανα τον πα τη η σας ^Δεις

 ων ^Ζτης α γι ας Τρι α α α δος ^Δσυν δο ξα ζο ο

 με νος τω Πα τρι ^Δκαι τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^βσω

 σον η μα α ας ^Δ

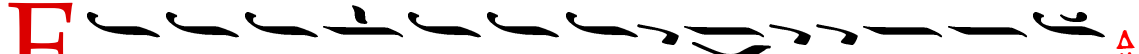
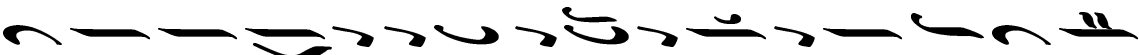



Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...


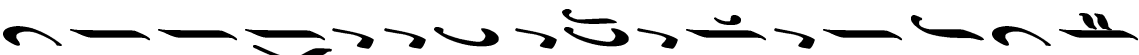


Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)


Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα

 της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη

 εκθα να του τας ψυ χα ας η ημων' ^π

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)


Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας ^Δ

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το

 κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα

 της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη

εκθα να του τας ψυχα ας η ημων' 9

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας 2
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε 9 με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα
της ζω ης 2 και ταις πρε σβει αις ταις σαις 2 λυ τρου με νη
εκθα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν 9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν 9 και προ σπε ε σω ω μεν
Χρι στω ω ω ω 9 σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου 9
ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο ος 9

ὁ β' χορός:

ψ αλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α 9

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος 4 Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας 2
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε 9 με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα

της ζωης και ταις πρεσβειαις ταιςσαις λυτρου μενη
 εκθα να του τας ψυχας η ημων'

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι-θ

Την εν πρεσβειαις ακοιμη τον Θεο το ο ο ο
 ο ο κον και προστασιαις αμεταθετον ελπι
 δα ταφος και νεκρωσις εκεκρατησεν ως γαρ ζω
 ης Μη τερα προς την ζωην μετεστησεν ο μητρανοι
 κησασα ειπαρθενο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η
 μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω
ω τω σω τη η ρι ι μ8

χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
δ8 λησ αυ τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα ρι
ου σι με πα σαι αι γε νε αι

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω
ω τω σω τη η ρι ι μ8

χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το ε λε
ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8 με ε
νοις αυ τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω
ω τω σω τη ρι μ8 8 8

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
ἰ ἰ A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α
Χ A να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σι ιν
σϑ σου και η κι βω τος τϑ α γι α α σμα το ο ο ος
σου

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
ἰ ἰ A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α
Χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν και
ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πϑ της κοι λι ας σϑ

θη σομαι ε πι ι τϑ θρο ο ο ο νϑ ϑ ϑ ϑ σϑ

λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ Α λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ϑ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἑ̇ Πα ϑ

α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α

α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο ο

λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϝ

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

^{Δι}
Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

^{Πα}
Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

^{Πα}
Π α ρ α σχϺ Κυ υ υ υ ρ ι ε ₉

^{Πα}
Π α ρ α σχϺ Κυ υ ρ ι ε _{Δ 9}

^{Πα}
Π α ρ α σχϺ Κυ υ ρ ι ι ε _{Δ 9}

^{Δι}
Π α ρ α σχϺ Κυ ρ ι ε _{Δ 9}

^{Πα}
Π α ρ α σχϺ Κυ ρ ι ε ₂₂

^{Πα}
Π α ρ α α α σχϺ Κυ υ υ ρ ι ι ε ₉

^{Πα}
Σ ο ι Κυ υ ρ ι ι ε ₉

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σϺ ₉

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σχυ υς μϺ _{Δ 9}


^{Δι} ^{Πα}
Κυ ρ ι ος ζε ρε ε ω μα α α μϺ _{Δ 9} και κα τα


φυ γη η η η μϺ και αι ρυ υ ση ης μϺ ₉

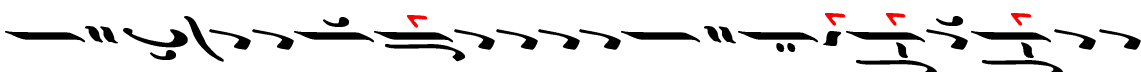
^{Πα}
Α ἕτερον ἀργὸν
 γὰ πη η η η σω σε Κυ υ
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{Δι} Κυ ρι ος σε
 ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ^{Πα} και ^Μ κα α τα
 φυ υ γη η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ςη
 η η ης μϛ ^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι} Τρι
 α δα ο μο ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α χω ω
 ρι ι ςον ^{Πα}


Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.


Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.



 πι κα α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε



 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε



 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε πι ι κα α λε ε ε ε ε

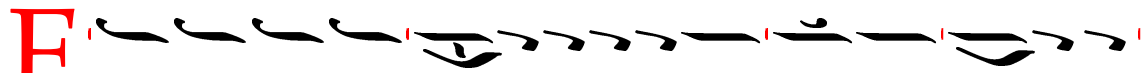

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ε πι κα α α λε



 ε ε ε ε ε σο μαι αι αι αι Α α αλ λη λϝ ϝ



 ι ι ι α α α α α α α α α α α α


Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-θ



Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν



 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη




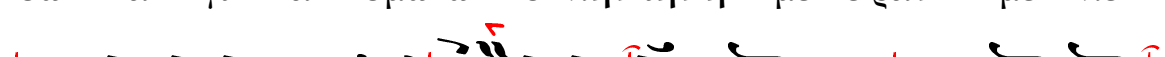


 α δι αι ρε τον Τρι α दा προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν τες αυ


 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν





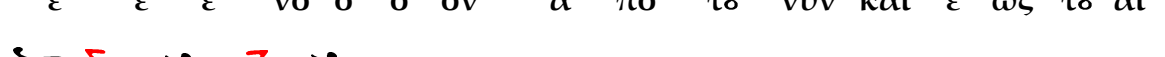
Ἦχος Δι-θ


Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως


 σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν


 σὸ ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων σὸ με

 τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

 των τας την δι και ο συ υ νη ν σὸ Α λλη λθ ι α

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ


Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον

 α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι

 ω ω νο ο ο σ